

1894-12-08

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10893>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΦΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

Έτησία εν Κύπρω Σελίνια..... 3.

Έτησία εν Αγγλίαις..... 10

Πασα αίτησις όσον να γίνηται προς τον εκδότην, ως καί πᾶσα απόδειξις πληρωμῆς δεόν να φέρη τήν υπογραφήν αυτού

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΤΣΟΛΟΥΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀντιποικιτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ 400 Λ. ΤΗΣ ΥΨ. ΠΥΛΗΣ

Ἐχει λοιπὸν ἡ φιλαθρωπία πατρι-
δα διακρίνει θρησκείαν καὶ χωρίζει φι-
λήν ἀπὸ φυλῆς; Οὕτως ἀντιλαμβά-
νονται τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἐννοίας οἱ
παρὰ τὸν Βόσπορον, αἵτινες τὰς 400
ὀθωμανικὰς λίρας διαθέσαν τηλεγρα-
φικῶς ὑπὲρ τῶν Μουσουλμανικῶν οἰ-
κογενεῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ φαίνεται τὴν
ἐπιτροπὴν ἀπορρίπτουσιν ὡς τὸ πολὺ
Ἑλληνας, δεύτερον τηλεγράφημα εἰ-
πικακτικώτερον τοῦ πρώτου διατάσ-
σει δὲ πᾶς τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν διανείμη
εἰς τοὺς παθόντας Μουσουλμάνους ὃ
ἐν Αἰουκωσίᾳ Μουρτίης. Ἀλλὰ τοιαύ-
την πινὰ φιλαθρωπίαν δὲν ἔπρεπεν ἰ-
σῶς ὁ κόσμος καὶ ἀναμένει παρὰ τῶν
Σουλτάνου καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐ-
τοῦ, τῶν τσακίς διακρυφάντων ὅτι
κυριεύονται ὑπὸ αἰσθημάτων ἀνεξίτη-
σκείας καὶ ἰσότητος τῶν διαφόρων
φυλῶν τοῦ κράτους.

Οὐδέεις ἐπέβησε βίβαίως τὸ Τουρ-
κικὸν γόητρον. ὑπάρχουσιν ἄλλοι, εἴτι-
νες ἀντιλαμβάνονται ὑψηλὸν ἔργον καὶ
εὐγενέστερον τῆς φιλαθρωπίας, οἵτι-
νες οὐχὶ κείους λόγους ἀλλ' ἐμπρά-
κτως ἤδη τσακίς ἀπέδειξαν ὅτι ὁ-
ριζα τῆς φιλαθρωπίας δὲν εἶνε οὔτε ὁ
εὐρωπαϊκὸς πῆλος. οὔτε τὸ τουρκικὸν
φύλον, ἀλλ' ἡ καλὴ τῆς πέντητος καὶ
ἡ γυμνότης τοῦ ἀστέρου. Διὰ τοὺς ἀ-
στέρους Ἑλληνας μόνον δὲν ἀπέρχον-
το βεβίως εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν πρὸ
τρῶν περιπέτου ἔτων ὁ «Μικαὸύλης» καὶ
ὁ «Γεώργιος», οὐδ' ὑπὸ τὰς σιγῆς,
ὡς ἐλόμισεν, εἰς Ἄϊον ἢ «Σαλαμίνισ»
ἀνέπαυσαν τὰ καταπεποντημένα αὐτῶν
μέλη μόνον οἱ παθόντες ἐκεῖνοις.
Ἑλληνικὸν ἄρτον ἔφαγον οἱ παθόν-
τες ὑπὸ σεισμοῦ ἐν Σομαθραῖᾳ, κομι-
σθέντα ὑπὸ τῶν Ἑβραίων καὶ ὑπὸ
τὰς σιγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐρυθροῦ
Σταυροῦ ἐκοιμῶντο τὰ στήθη τῶν
Ἑβραίων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Θεσ-
σαλονικῇ. Καὶ ὅτε πρὸ τῶν ἔτων
ἢ Βουῆ τῶν Ἑλληνικῶν ὁμάζωνος ἐ-
ψήφισεν 60 (60) δραχμῶν ὑπὲρ τῶν
κατὰ τὴν πρωτὴν πλημύραν παθόν-
των Λεμησιῶν ἔδεν ἔθετεν ὅρα οὔτε
πατριδὸς οὔτε θρησκείας, οὔτε φυ-
λῆς. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη τῆς φιλάν-

θρωπίας ἀντίληψις, ἧς δείγματα δι-
δονται σήμερον ἐκ Βοσπόρου, τρανῶς
καταδείκνυσι πλὴν τίνες οἱ τὰς ἀρι-
μάς τῆς δουταριστικῆς παρέχοντες, οἱ
τὰς φυλετικὰς διαιρέσεις καὶ τοὺς φυ-
λετικούς διαπληκτισμούς προκαλοῦ-
τες. οἱ ἐν παντὶ καὶ ἐν τῇ κοινῇ δου-
στοχίᾳ ὑπερῶν πίστεως ἀρχῆς προ-
βάστωτες τῆς φυλῆς αὐτῶν καὶ τῆς
θρησκείαν. Ἀλλ' οὐδὲ θὰ ὑπέρξη ἡ δου-
ρεα αὐτῆ πρόξενος μεζόνος ὠφελείας
εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς. Καθ' ὅσον δὲ αὐ-
ριον ἢ ἐπιτροπὴ διακείμη εἰς τοὺς ἀ-
πόρους, ὑπὲρ ὧν καὶ μόνον ἐνεργου-
ται αἱ συνδρομαί, τὰς συνδρομαί τῆς
ἀπανταχοῦ φιλαθρωπίας θὰ σκερθῆ
ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ ἐγένοντο κατὰ 400
λίρας πλουσιώτεροι καὶ κατὰ συν-
ίπειαν ἢ ὅλη ἀναλογία τῶν ἐπι-
τῶν συνδρομῶν θὰ μειωθῆ κατὰ 400
λίρας. Ἀφοῦ αἱ συνδρομαί ἐνεργου-
νται ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, αναμφισβῶτως τοι-
αύτην ἐπιβάλλει τὴν διανομήν τὸ δι-
καιὸν καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, φαίνεται ὁ
καὶ ὅτι καὶ τα μέλη τῆς ἐπι-τῶν
συνδρομῶν ἐπιτροπῆς δικαιοπραγεῖ-
τα οὕτω πρέπει νὰ διανεμῶσι τὴν
τῶν φιλαθρῶπων συνδρομῆν.

ΕΚ ΛΕΜΗΣΣΟΥ

Τῆ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.

Ὁ ποταμὸς κοντεῖται τοῦ μᾶς πύλη
καὶ ἡ κυβέρνησις σ' ἐπιτεταί καμῆ
πῶς νὰ οἰκονομήσῃ ὀλίγα χρήματα
θυσιαζόμενα ἰσως γὰρ τῆς οἰκονομίας
καὶ πιθανότητα ὑπερεκμετάλλειας καὶ
μετὰ τῆς ἀλλαγῆς τῆς κοίτης. Ἡ
κυβέρνησις μᾶς ἐπέμει προχθὲς διότι
αἱ ἐπιμετάνοντο ἀρχῆς, τὰ ὑπὸ τοῦ
μηχανικοῦ Νιπρίου ὑποδείχθησαν αἰ-
τιῶν ὁ ποταμὸς δὲν θὰ ἐπιτερε, ἢ ἐ-
πιτερε καταστροφῆν. Ἦν τούτοις τότε
δὲν ἐλήθησαν τὰ ὑποδείχθησαν μέτρα
καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐπ' ἡλθεν ἡ κατα-
στροφῆ. Ἀλλοίμονον ἀν καὶ πάλ-
ιν ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ τῇ
λενορωπείᾳ τῆς, μᾶς ἀρήθη
νὰ πειροῦμεν.

Ἦς ἀργὰ κατέλιπε τὸν λιμένα ἢ
«Ἀρήθουσα», ἀφοῦ πρῶτον ἐφύτισε

τὴν πόλιν δι' ἀπλείτου ἠλεκτρικοῦ φω-
τός. Αὐτὸ μᾶς ἔλιπε!

Διδοθῆ — ἀλλ' εἶνε ἀπίστευτον —
ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ δώσῃ λεπτόν
διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς κοίτης τοῦ Γα-
ρίλλη. Ἀλλ' εἶνε διάδοσις, ἢ ὅποια δὲν
φύεται νὰ ἔχῃ οὐδὲν ἔχνος ὑποστά-
σειας ἢ ἀγαπᾶται τοῦ κόσμου
ποικιλοτρόπως ἐκδηλοῦται.

Εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τῆς
πυλῆς τῆς γυμναστικῆς, τῆς νέας
ζωῆς. Ὁ ἀποσταθὴ ὁ γυμναστικὸς μᾶς
σὺλλογος πρὸς ἀνέγερσιν τῆς γυμνα-
στικῆς. Ὁ τοῦ γὰρ μετὰ τοῦ κιγκλιδω-
τοῦ κατέπεσε, μένει δὲ ἡ θύρα, ἐρ ἧς
εἶναι ἀποσταθὴς ἐπιγραφῆ
ἀπαγορεύεται ἢ εἰσοδος εἰς τοὺς μὴ
συνδρομητάς. Δὲν ἐξηκριβώθη ἀκέμη
ἀν ὁ Γαρίλλης εἶχεν ἐγγραφῆ συνδρο-
μητῆς.

Ἡ αὐτὴ κατάσταση, ἡ αὐτὴ νέ-
κρωσις, ἡ αὐτὴ ἀθλιότης. Ἡ Λεμη-
σιῶν ἐλὴ πεθόρησι. Φαίνεται δὲ ὅτι
το πᾶθος θὰ εἶνε βαρὺ. Εἰς τὸν περί-
πατον φυγῆ ζῆσα. Ἄλλοι καθαρίζου-
ν τὰ ἐπιπλά ἄλλοι διηγούνται — καὶ νὰ
ἰδοῦμεν ἀκόμη, ὡς πότε — τὰ τῆς
πλημύρας, ἄλλοι κρύπτονται μὴπως
καθ' ἑδὼν συναντήσουν δι' ὀφει-
τῆ ὁ α κατλ. κατλ.

Καὶ οὕτω προηγουμένως γυμνῶ δι-
ασκοδαστικῶτατος Θεατρο, γαρρῆσι-
ρίδες, συναυλίαι, ὅτι θέλατε. Παρί-
σαι, Νίκαια, Τίβον ὡς τὸ περιγράφ-
ει ἡ «Λεοπόλις».

Ἄξιζετι κανένας μόνον νὰ τ' ἀ-
κούσῃ. Ἀἰῶν, Καβαλλάρια, Ρουσσικά-
κα ἢ «Μισρτυς» τοῦ Σαμάρα μᾶς, ε-
λα αὐτὰ θὰ παιχθοῦν τὸν χειμῶνα
καὶ αἱ Βουλγαρικῆς τοῦ Ἰψεν σήμερον
αὐρισ, εἰσμελίζονται ἀπὸ τὸν δραμα-
τικὸν θίασον. Τί ναι, καὶ τί ὄχι! Παν-
ταχόθεν τῆς νήσου θὰ συρρεύσωσι καὶ
ἀναμένονται καθ' ἑκάστην.....
αἱ συνδρομαί ὑπὲρ τῶν ἀστέρων καὶ
τοῦ περῶτων.

Τί κατάσταση! τί ἀθλιότης! τί
κακομοιρία! τί κότμος!

ΛΕΜΗΣΣΟΣ, 24 Νοεμβρίου 1894.

Καὶ ἐμῶς εἶνε ἀληθές. Τὸ ἀγγλι-
κὸν θησαυροφυλάκιον δὲν θυσιαζει πέν-
τε χιλιάδας λίρων, ὅπως ἐξασφαλί-
σῃ τὴν ζωὴν ὀκτώ χιλιάδων κατόι-
κων, ὅστινες οὐχ ἦτον ἀπὸ δεκαπέ-
τε ἐνιαυτῶν μετὰ πρωτοφανοῦς ἀνε-
κτικότητος πληροῦσιν αὐτὸ καθ' ἐξί-
στην διὰ τῶν καρπῶν, οὐς παράγου-
σιν ἐν ἐντίμῳ ἔργασίᾳ, ἀρθόνους γύ-
νοντες θροῦδους ἰδρωτός.

Εἶνε ἀληθές! Ἡ κυβέρνησις ἀρ-
νεῖται νὰ δώσῃ λεπτόν πρὸς ἀλλαγὴν
τῆς κοίτης τοῦ Γαρίλλη. Ἀφοῦ πρῶ-
τον ἠθέλησαν νὰ τὰ μπαλλῶ-
σουν κατὰ τὸ σύνθημα διὰ μικρὰς
τίνος νέας κοίτης, παρωδίας ἔργου
σοβαροῦ, τῆς πᾶσδε ἀπέτοις τὸ ἀ-
στογον τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης καὶ
ἀποραίσταντες τὴν κατασκευὴν τῆς
διώρυγας ἀπὸ τοῦ ἱπποδρομίου καὶ
πέραν, μᾶς λέγουσιν αὐτοὶ οἱ ἐκμυζών-
τες 210 χιλ. λίρων κατ' ἔτος ἀπὸ
τῶν πτωχῶν Κυπρίων, δὲν δυνάμειθα
νὰ δώσωμεν λεπτόν! Ὡ! τοὺς πτω-
χοὺς, τοὺς κακομοιροὺς! Νὰ ἐξοδύση
λοιπὸν τὸ Λεμησιῶν! Πῶς ἠκούσθη
τοιαύτη διακρίσις δημοτικῶν καὶ κυ-
βερνητικῶν καθηκόντων, πῶς ἠκού-
σθη διὰ δημοσία ἔργα νὰ ἐξοδύη τὸ
δημοκρατικὸν ταμεῖον παρὰ πάντα δι-
καιον καὶ ὀρθὸν λόγον; Ἐν Ἑλλάδι
ὅτε πρὸ τριετίας εἶχεν ἀπορασιθῆ νὰ
διαγετεῖται τὸ νερόν τῆς Κωπαίδος εἰς
Ἀθήνας, τὰ ἐξῆδη ἐπρόκειτο νὰ ἐπι-
βαρύνωσι τὴν Κυβέρνησιν, ἧτις καὶ
ἔζηται τὴν συνομολόγησιν σχετικῶν
δανείου. Ἐν Κύπρῳ νὰ πληρώσῃ ὁ
ὄθμος διώρυγας ποταμῶν! Ἀλλὰ ὅ-
τε διατὶ νὰ μὴ ἐξαναγκάζηται ὁ δη-
μος εἰς κατασκευὴν λιμῶν καὶ ἀπο-
βαθρῶν καὶ γερῶν ἀκόμη, διατὶ;
Εἶνε αὐτὴ δίκαια, εὐλόγος, ἢ νόμιμος
ἀντίληψις τῶν καθηκόντων ἐκάστου
ἢ εἶνε ἀλλόκοτος καὶ πρωτοφανῆς φι-
λαργυρία, μετατρέπουσα τὸν ὑπουργόν
τοῦ θησαυροφυλακίου εἰς τυχαῖον
μπακαλάκην συζητούντα περὶ
τῆς ἀξίως τῶν φασολίων καὶ τῆς μυ-
ρωδάτης ἢ τῆς μουσκομοιρισμένης
του; Τί ἀνέλπιστα, τί ἀπελπιστικὰ
εἶνε αὐτὰ; Τίς ὑπέθετε ποτε τοιαύτην
ἐξ Ἀγγλίας ἀπάντησιν;

Είδα κ' εγώ σπανί πολλοί μάχαν τρέχα και μαλλί. Ρδη λοιπόν η θα εξοδύση το δημαρχείον η θα πνιγούμεν, και χρημάτων μη υπάρχόντων ουδέ δυναμένων σημεριν εύκόλως να εύρεθώσιν, έπεται το δεύτερον και :

Συγχωράτε μας και Θεός συγχωρήσας.

Αλλά μήπως το έργον είνε δια τους πολίτας η τους δημότας Λεμησοῦ; Αν ούτως νομίζου είνε παραλογισμός. Τίποτε περισσότερο, τίποτε ολιγώτερον. Έκατοντάδες ζώων εξ όλης της επαρχίας επνήγησαν, οι δε ιδιοκτήται δέν είνε δημόται Λεμησοῦ. Γας μείζονας βλάβας ύπέστησαν τα κυβερνητικά κτίρια πάσης αποχρώσεως, ουδέ είνε βεβαίως λογικόν, όρθόν, νόμιμον, εύλογον να εξοδύη δι' αυτός όλος ο δήμος. Αλλά η Κυβέρνησις άρ' έτέρου οικειοποιουμένη δικαιώματα—δέν είνε βλέπετε καθήκοντα—αυτή εισπράττει και αυτή καρπούται τα αποβαθρικά και τους φόρους των οικόδομων, είνιες παντού του κόσμου ανήκουσιν αποκλειστικώς εις το δημαρχείον. Και τώρα, κατόπιν πάντων-τούτων προσκαλεί το δημαρχείον να πληρώση δι' έργον δημόσιον, ενδιαφέρον αυτήν τε και ελόκληρον την επαρχίαν Λεμησοῦ. Ομιλούν άρα γε σοβαρώς η παίζουν εν ου παικτοίς. Τας άγγλικάς υποχρέσεις τας εθαρύνηται έχει δε και η κροοίδια και ο εμπειγμός τα θριά των, ών η ύπερβασις επ' ουδένι λόγω είνε επιτετραμμένη. Δέν δύναμαι σήμερα να επεκαθώ, διότι καιρός δέν ύπολείπεται, ουδέ αι στήλαι του «Νέου Έθνους» δύνανται τοιαύτην ώρην να δεχθώσι πλέονα. Τα γεγονότα φωνάζουσι μόνα των και έκαστος άς έκέρη τας κρίσεις και τά σγολιά του.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΛΕΜΗΣΙΩΝ.

Εν συνεδρίασει της Έλλ. Βουλής, λαβούση χώραν την 14 Θδρίου, ο Πρόεδρος αυτης ανακοίνωσε προς τους βουλευτάς το τηλεγράφημα του δημαρχου Λεμησοῦ, δι' ου επεκαλείτο την συνδρομήν του ελληνικού βασιλείου. Πάντες ομόθυμως απέδεξαν το πρότασιν του κ. Προέδρου, έπως παραπεμφθή το έγγραφον προς την Κυβέρνησιν, ητις να προαρίση περι των απονεμητέων βετηθημάτων προς τους παθόντας Λεμησοῦς.

Εκ τούτου λαμβάνουσα άρρηκην η φιλόπατρις άστική συνάδελφος «Εστία» γράσει τά επόμενα :

«Την προς την Βουλήν ανακοίνωσιν του Προέδρου ουδης περι του τηλεγραφήματος του Δημαρχου Λεμησοῦ της Κύπρου επικαλουμένου την συδρομήν της Έλληνικής Βουλής υπέρ των εκ πλημμύρας παθόντων συνδημοτών του, θεωρούμεν τά μάλιστα εύχάριστον, χαίρομεν δε ότι ομόθυμος η Βουλή συνέστησεν εις την Κυβέρνησιν την αίτησιν του κ. Δημαρχου Λεμησοῦ.

Ποικίλα είνι τά καθήκοντα του Έλληνικού Βασιλείου πολιτευομένου ως του φυσικού και αληθοῦς ήγέτου σύμπαντος του Έλληνισμού. Από της θέσεως ταύτης της εφημερίδος ήμων πλειστάκις επανελήθη η αλήθεια, ότι έλως εκ διαμέτρου χωροῦσιν αι ήθικαι υποχρεώσεις της χώρας προς τους υλικούς πόρους αυτης. Αλλ' άνευ θυσιών, εις παλυωνύμους σφαιρας αναγομένων, αδύνατον είνε να τηρηται η περιωπή της θέσεως, και το ύψος, εις ο αι σχέσεις της τετμημένης μέν, ενιαίας όμως Έλληνικής οικογενείας, εθθηκαν την Έλευθέραν Ελλάδα. Ορθώς επομένως ο Δημαρχος Λεμησοῦ απέταθη προς την Έλλην. Βουλήν. Διότι η Κύπρος είνε χώρα Έλληνική, η δε εν Αθήναις συνεδριάζουσα Βουλή είνε Βουλή του Πανελληνίου και όχι της χώρας της από Ραψάνης μέχρι Ταινάρου έκτεινομένης. Το λυπηρόν μόνον δι' ήμάς είνε, ότι η δυσαναλογία αυτη των υλικών προς τας ήθικας ήμων υποχρεώσεις απεργίζεται αδυναμίαν πλήρους εκπληρώσεως των πόθων ήμων, και επιβάλλει εξ ανάγκης φειδω.

Αλλ' ελπίζομεν ότι ουχι εκ του ποσού, αλλ' εκ της άκρινοῦς ήμων και ζωηράς προθέσεως θέλει κριθή το αδελφικόν ήμων ενδιαφέρον προς πάντας τους έκτος της Ελλάδος Έλληνας.»

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Λίαν εύχαρίστως είδομεν ότι και εν Αλεξανδρεία συνέστη επιτροπή προς συλλογήν έράνων υπέρ των Λεμηστιών. Είθε οι άπανταχού οιλάνθρωποι να προσέλθωσιν αντιλήπτορες τοις πιθανούσιν αδελφοίς μας προς πᾶσαν δυνατήν αυτών ανακούφισιν εκ της ανυπολόγιστου συμφορας.

Και η εν Αιγύπτω Κυπριακή Αδελφότης απέστειλε προς τους παθόντας Λεμησοῦς 100 λίρας στερλίνας.

Αύριον θέλει ομιλήσῃ επ' Εκκλησίας εν τη Έλληνική Σχολή διδάσκαλος των θρησκευτικών μαθημάτων κ. Χριστ. Παπαδόπουλος.

Την παρελθούσαν τρίτην κατέπλευσεν ενταυθα το εκ Συρίας αυστριακόν ατμόπλοιον «Ζεύς», την έπιούσαν το άγγλικόν «Λόνκελ», την πέμπτην το εκ Συρίας αυστριακόν «Αχιλλεύς», το γαλλικόν «Niger» και το άγγλικόν «Neto» της εταιρείας «Prince Line», χθις δε το «Αντώνα.»

Την παρελθούσαν τετάρτην κατέπλευσεν εκ Λευκωσίας και άνεχώρησε δια του αυστριακού εις Λεμησοῦν ο άρχιγραμματεὺς της Κυβερνήσεως, ο άρχιλογιστής, ο άρχίατρος και ο άρχιμηχανικός. Την δε πέμπτην επανέκομψαν ο άρχιλογιστής και ο άρχίατρος δια του έτέρου ατμόπλοιου του «Λόυδ», αναβάντες εις Λευκωσίαν.

Δια του «Niger» άρίκοντο ενταυθα η Κυρία Σίγαρ και ο κ. Μίδιλετον μετά της Κυρίας του. Άρίκοντο επίσης ο κ. Χρ. Καλλογύρης και ο κ. Καλοτάς, άνεχώρησε δε εις Αλεξανδρείαν ο κ. Ν. Βασιλείου.

Δια του εκ Συρίας αυστριακού άφίκετο η Κυρία Μαντοβάνη εκ Λεμησοῦ μετά της δεσποινίδος Ουγατρούς της και ο κ. Σεβασλής, αδελφός του εν Αμμοχώστου δικηγόρου κ. Μ. Σεβασλή.

Ο κ. Μιλτιάδης Α. Σιακαλλή άντήλαξε την παρελθούσαν κυριακήν δακτύλιον άρραθώνα μετά της εν Λευκωσία δεσποινίδος Μαρίας Μ. Ίερμίου. Τοις μνηστευθείσιν εύχόμεθα από καρδίας τους γάμους ταχείς και εύδαίμονας.

Τηλεγραφικώς ήγγέλη τω ενταυθα. Προξένω της Ελλάδος κ. Γ. Ι. Φιλήμονι ο θάνατος του Σεβαστού αυτου πελοποῦ.

ΓΑΛΗΝΟΥ Μ. ΚΛΑΔΟΥ, πρυτάνεως των εν Συρία ιατρών. Εκατακτος επιστημονική ικανότης και άθλος πατριωτικῆς διάρκειον τον προ πεντηκονταετίας εν τη τριτενοῦση της Ιωνίας αποκατασταθέντα ομοφρονή ιατρών **ΓΑΛΗΝΟΥ Μ. ΚΛΑΔΟΥ,** εκπληρώσαντα ούτω μέχρι εσχάτου γήρατος το προς την άθρωπότητα, και τον Έλληνισμόν χρέος του, διαπρίψαντος ως Έσπρος των φιλανθρωπικών καταστημάτων Συρίας, και εν τη Ευγγελική Σχολή πολλακις διδάξαντος δωρεαν. Συλλυπούμεθα έγκαρδίως τη χήρα, τοις τέκνοις και συγγενέσι του μεταστάντος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ ΠΛΩΝ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΩΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ.

Η υπό την διεύθυνσιν του κ. Γω. Κάλφογλου και τη επιμελεία λεγίων Κυριών εκδιδόμενη εν Αθήναις αξιόλογος αυτη Εφημερίς των Έργοχειρών είνε απαραίτητος δια πᾶσαν Έλληίδα, διό συιστώμεν αυτήν, θερμώς εις τας ημετέρας συμπολιτίδας. Πλήν των εργοχειρών άσχολείται και εις

την κοπιαιήν και βαπτικήν γυναικειών ένδυμασιών, εις την μαγειρικην, οικιακήν οικονομίαν, παιδαγωγικήν, δημοσιεύει λαμπράς εικόνας και πολλας ωρελίμους γνώσεις. Εις τας συνδρομητρίας παρέχονται κατ' έτος δωρεάν πλην του παρορήματος των γυναικειών ένδυμασιών και 12 πολύχρωμοι πίνακες δια κέντημα μαρκοβελονιάς.

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα φρ. χρ. 7.

Δια πᾶσαν αίτησιν άπευθυντέον τω κ. Γωάννη Κάλφογλου εις Αθήνας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ υπό ΚΑΡ. ΜΕΝΔΕΛΣΩΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΔΗ ΠΑΡΙΑΜΒΑΝΟΥΣΑ ΤΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ 100 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ. Κατά νέαν μετάφρασιν ΠΑΠΑ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ο γνωστός εν Αθήναις εκδότης κ. Αν. Δ. Φέξης αναλαβών την έκδοσιν της υπό του διασήμου ιστορικού κ. Καρ. Μενδελτωνος Βαρθολδη συγγραφείσης Ιστορίας της Έλληνικής Επαναστάσεως, κατ' άμμορον μετάφρασιν του διακεκριμένου γλωσσολόγου και εκ άλλου επιτυχών αυτου μεταφράσεων λίαν γνωστου κ. Ηλ. Ι. Οικονομοπούλου παρέχει ταύτην τω δημοσίω άντι ο σελλιών δι' έκαστον σωμα, άποτελούμενον εκ 1.400 περίπου σελίδων. Η Ιστορία της Έλληνικής Επαναστάσεως, η περιλείουσα τας συγκινητικώτερας σελίδας του βίου ήμων, ως έθνος μεγάλου, είνε απαραίτητος σύντροφος παντός Έλληνος. διό συιστώμεν αυτην θερμώς παντί Κυπρίω. Το έργον θα κοσμηται από σειράν εικόνων έξόχου τέχνης, περιστωσών διαφόρους μάχας και τας προσωπογραφίας όλων των ήρώων της Επαναστάσεως, όλων των Τούρκων στρατηγών και όλων των φιλελλήνων.

Οι επιθυμούντες να αποκτήσωσι το λαμπρόν τουτο έργον άς αποσταθώσι προς τον κ.

ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΝ Εις Λάρνακα.

Φέρεται εις γνώσιν του δημοσίου, ότι ο κ. Χατζηπαυλος Χατζηγιάννου μετέφερε το ξενοδογειόν του εν τη κατά την άγραν οικία του κ. Τ. Πασχάλιδου. Το ξενοδογειόν του κ. Χατζηγιάννου, ως και το κάτωθεν αυτου έστιατόριον συνιστώνται δια την καθαριότητα και εύθηλίαν αυτών. Δωμάτια εύτερα και περιποίησις έκτακτος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΑΣΕΡΙΣ

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Τὸ τολμηρὸν σχέδιον τοῦ Πάπα τη-
λέγραφουσιν ἐκ Ρώμης εἰς τὴν «Ση-
μαίαν» τοῦ Λονδίνου, περὶ τῆς ἐνώτε-
ως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης μετὰ
τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ δογμάτων κα-
τέληξε εἰς σχέδιον βελτιώσεως δογμα-
τισμοῦ τῶν Ἀνατολικῶν ἐκείων Ἐκ-
κλησιῶν τῶν ἡθῶν ἠνωμένων μετὰ τῆς
Ρώμης, ἀπὸ κανὸν ἐκ τῶν σχηματι-
κῶν δογμάτων δὲ ἐδείξε τὴν ἐλαχί-
στην ὄρεξιν νὰ λάβῃ ὑπὸ ἐννοίην ἑ-
ποψίαν, καὶ ἀκαδημαϊκῶς ἔστω, τὴν
Παπικὴν ἐγκύκλιον. Οἱ Σύροι ὅμως
καὶ Μαρωνῖται πατριάρχαι ἀπαγο-
ροῦσιν ἐκ Ρώμης πληρέστατα εὐχαρι-
στημένοι, καθότι πᾶσαι αὐτῶν αἰ ἀ-
παιτήσεις καὶ ἐπιθυμίαι ἐξεπληρώ-
θησαν ὑπὸ τοῦ Πάπα, ἐπιθυμούντος νὰ
κολακεύσῃ αὐτοὺς διὰ τὰς τούτους ἐγ-
πάντοτε ὑπὸ τὰ νεύματά του. Μετοξὺ
πολλῶν ἄλλων παραχωρήσεων ὁ Πά-
πας ὑπέσχεθη, ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ἀπο-
σύρῃ διάφορα αὐτοῦ προγεέττερα δι-
ατάγματα ἐπιτρέποντα τὴν μεταξὺ
τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Καθολικῶν καὶ
τῶν Ὀρθοδόξων γάμον. Πρὸς τούτους
δὲ ἀπερσιόσθη νὰ ὀργανοῦνται περιο-
δικὰ Συνέδρια, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀνα-
τολῇ Πατριαρχῶν καὶ Ἐπισκόπων,
τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν
Ἐκκλησίαν, ἅτινα θὰ χρησιμεύσωσιν
ὡς inſermentium μεταξὺ τῶν Ἀνατο-
λικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Βατικανοῦ
καὶ τέλος ὅπως ἡ Προπαγάνδα τῆς
Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀνατο-
λῇ ἐμπιστευθῇ εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατο-
λῇ κλάδους τοῦ Παπισμοῦ καὶ περιρι-
σθῇ κατ' ἀρχάς μόνον ἐν Τουρκίᾳ, Ἀρ-
μενίᾳ, Περσίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ, τὰς μό-
νας δηλαδὴ χώρας εἰς τὰς ὁποίας οἱ
σχισματικοὶ δύνανται νὰ ἐπηρεασθῶσιν.
Ἐάν πράγματι ὅλα ταῦτα τὰ αἰ-
τήματα παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Πά-
πα, ἐπιλέγει ὁ ἀντισποκριτὴς, τότε οἱ
Πατριάρχαι καὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀνα-

τολῆς καθίστανται ὅλως ἀνεξάρτητοι
ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης καὶ
ἡ σκοπευμένη ἔνωσις θὰ ἀπολήξῃ εἰς
πραγματικὸν χωρισμόν.

ΣΦΑΓΑΙ ΕΝ ΑΡΜΕΝΙΑ

Ἐν τῇ ἀρμενικῇ ἐπαρχίᾳ Βιελῆς
ἔγένοντο ἐσχάτως ταραχαί, συνεπεῖα
ἑ ὄπλου ἀρνήσεως τῶν κατοίκων νὰ
καταβάλωσι τοὺς φόρους, προκαλέσα-
σι τὴν σφαγὴν τῶν κατοίκων τοῦ
Μούκ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατεύ-
μάτων. καίτοι ὁ λαὸς ἅμα τῇ ἀρῆσει
αὐτῶν κατέθεσε τὰ ὄπλα. Ὁ διοικητὴς
τοῦ στρατοῦ διέταξε τὴν κατὰ τῶν
Ἀρμενίων προσβολὴν, ἵνα δώσῃ ἅπαξ
ἐν παράδειγμα, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν
στάσιν ἔλαβον μέρος 25 ὄπλα χωρία, οἱ
σφαγίντες ἀνέρχονται εἰς χιλιάδας!
Ὁ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας μετέβη ἐπὶ
τόπου συνέταξε δ' ἔλθεσθαι, ἥτις ἀπε-
στάλη πρὸς τὸν Σουλτάνον. Ὁ διοί-
κητὴς τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ ἔγένοντο
αἱ σφαγαὶ ἐπιρρίπτει ἐνοχλήν εἰς τὸν
πρόξενον ὅτι ἐξηρέθησε τοὺς Ἀρμενί-
ους καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξέγερσιν
αὐτῶν. ὁ δὲ φέρει κατὰ τὸν διοί-
κητην, τὴν εὐνοίην τῶν συμβάντων.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ὅτι ἡ Ἀυτοκρατορικὴ Κυβέρνησις
διεψέυθει διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρό-
που τὴν κυκλοφορήσαν ῥῆμην πε-
ρὶ τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ σφαγῶν, περὶ ὧν
ἔκαμν λόγον ἡ Ἐσημαία καὶ τὰ
«Ἡμερησία Νέα» ἰδίως.

Ὅλοι σ' ἔδον αἱ Ἀγγλικαὶ, Γαλλί-
και, Γερμανικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ ἐφη-
μερίδες, αἱ ἀναφέρουσα περὶ τῶν ἐν
λόγῳ σφαγῶν κατεσχέθησαν ἐν τῷ τα-
χυδρομείῳ καὶ δὲν ἐπετραπῆ ἡ ἐν Κων-
σταντινουπόλει κυκλοφορία αὐτῶν.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ

Τὰ Ῥωστικά φύλλα σχολιάζοντα

τὰ ἄρθρα τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου ἐπὶ τῇ
ἰδέᾳ ἐδεχομένης προσχωρήσεως μετα-
ξὺ Ῥωσσίας καὶ Ἀγγλίας εἶν παρα-
δέχονται τριτάτην Ἀγγλο-Ῥωστικὴν
συνεννόησιν ἐὰν μὴ συσχεθῆται ὑπὸ
τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας πλήρους
ικανοποιήσεως τῶν ἐννόμων δικαιω-
μάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς
Ῥωσσίας, καὶ συμπεραίνουσι ὅτι ἐν
οὐδεμίᾳ ὁπωσδήποτε περιπτώσει τρι-
αυτῆ τις συνεννόησις δυνατὰ νὰ χω-
ρήσῃ μέχρι συνθήκης.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Τοὺς Ἀγγλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι
πολύ τὴν Χερσίφορντ τῶν Ἀνασ-
σαν, ἤρχισαν νὰ ἀνησυχοῦν σπουδαί-
ως τῶρα τελευταίως μετὰ τὴν πολυτι-
μὴν υγείαν τῆς, ἀπαισιῶν δὲ φῆμαι δι-
ασπείρονται καθελκαστὴν ἐπὶ τῆς καθό-
λου αὐτῆς σωματικῆς καταστάσεως.
Ἡ «Ἀλήθεια», τὸ γνωστὸν ὄργανον
τοῦ Λαθουτέρ μᾶς δίδει τὰς ἐξῆς λε-
πτομερείας περὶ τῆς υγείας τῆς Μεγα-
λειότητός τῆς.

Ἡ Βασίλισσα ἐγγράσε πολὺ κα-
τὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο φθινόπωρον.
Οἱ ρευματισμοὶ ἐξ ὧν ἐπάσχε κατὰ
τὸν Αὐγούστιον ἐν Ὀσβόρνη ἐπανήλθον
πολλάκις τὰ γόνατά εἶνε ἰδίᾳ τὰ μάλ-
λον προσβεβλημένα. Ἡ Α. Μεγαλει-
ότης ὀλίγα πραγματικῶς βήματα δύ-
ναται πλέον νὰ κάμῃ, καὶ τῇ εἶνε ἀ-
δύνατον νὰ σταθῇ ὀρθῶς ἀνευ ῥακτῶν
ἀλγυθῶν, συνεπεῖα τούτου ἀναγκά-
ζονται νὰ ἀναβιβάζωσι καὶ καταβιά-
ζωσιν αὐτὴν ἐκ τῆς ἀμάξης διὰ τινος
ἐπὶ τοῦτω μηχανήματος ἄλλως τὴν
τοποθετοῦσιν ἐντός τῆς ἀμάξης καθι-
σαίνην ἐπὶ κλιντήρος.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

Ἐν τῷ τελευταίῳ ὑγειονομικῷ συν-
εδρίῳ τῆς Βουδαπέστης ὑπεβλήθη
πρότασις ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ βακτρι-
διολόγου κ. Σαντεμάς περὶ καθιερώσεως
τῆς λατινικῆς γλώσσης ὡς παγκοσμίου
ἐπιστημονικῆς. Φτίνεται δὲ εἰς ποιά

τις ἐπιτυχῆ εὐπέφεν αὐτὴν, διότι τὸ
τμήμα τῆς δημογραφίας ἀπεράσισεν
ὅπως τοῦ λοιποῦ λατινιστὶ δημοσιεύη
τὰς στατιστικὰς του. Ἄλλ' ὁ παρισι-
νὸς Φιγαρώ καταπολεμῶν διὰ μα-
κρῶν τὴν ἰδέαν ταύτην ὡς μεσαιωνι-
κὴν καὶ ἀνεφάρμοστον προτείνει τὴν
χρησὴν τῆς γαλλικῆς γλώσσης ὡς
παγκοσμίου. Ἐὰν ὅμως ἐπιλέγῃ ἡ ἰδέα
τοῦ αὐτοπροσκόρου κατ' ἐθνικῶν ἀν-
τιζηλιῶν προτιμότερα θὰ ἦτο ἡ ἑλλη-
νικὴ γλώσσα, ἣν ἀπὸ πολλοῦ εἶχον ἡ-
δη προτείνει ὁ Εἰγθελ καὶ ὁ Στούαρτ
Μίλλ καὶ τὴν ὅποιαν λαμπρότητα ἐγ-
κωμιάζει ὡς μὴ οὐτὸν μὲν πλέον γλώσ-
σαν τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Θουκυδίδου καὶ
τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀλλ' ὡς τείνουσαν
νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὴν γλώσσαν ἐκεί-
νην, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας λογί-
ων ἐπιλέκτων. Ἐπειτα, λέγει, μὴ-
πως δὲν πρεῖρονται ἐκ τῆς ἑλληνι-
κῆς οἱ πλείστοι τῶν νέων ἐπιστημονι-
κῶν ὄρων, εὖς ἠναγκάσθη νὰ δημιουρ-
γήσῃ ἡ ἐπιστήμη ἐνεκα τῶν ἀδιαιεί-
πτων καινοτομιῶν τῆς ἀπὸ τῆς «ρω-
νογραφίας» μέχρι τῆς «φαγοκυττώσε-
ως» καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῷ μεταξῷ:
τοῦ «ὄζοντος», τοῦ «φασματωσκοπίου»,
τῆς «δυναμογόνου ἡλεκτρικῆς μηχαν-
ῆς»: ὥστε ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη νὰ γεί-
νη ἀπόδεκτη παγκόσμιος ἐπιστημονικὴ
γλώσσα πρὸς πλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς
λατινικῆς ἀρεθέντος κανοῦ, ἡ ἑλληνικὴ
φτίνεται πληρέστατα ὑποδεικνυμένη
πρὸς τοῦτο. Ἐπὶ τούτοις ἰθαύμασε,
λέγει, τὴν ἐν τῇ Κλεισῇ μετάρρασιν
μεταφυσικῶν θεωριῶν τοῦ Χαίκελ καὶ
τὴν ἀνεπίληπτον ἀκρίβειαν καὶ σαφή-
νειαν πρωτοτύπων μελετῶν περὶ τοῦ
γαλλικοῦ ὑπερφυῶν «Γουβὲι δημοσι-
ευσίῶν ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ.

Ἄσ' ἑτέρων τοῦ κ. Στούαρτ Μπλά-
κη ἄλλοτε καθηγητοῦ τῶν ἑλληνικῶν
ἐν Εὐμβουρῶν μέλλοντος νὰ ποιήσῃ
διάλεξιν περὶ τῆς νεοελληνικῆς ἐν τῇ
πῶν ἐ ταύτῃ ἀντ' αὐτοῦ ἀσθενήσαντος
ὁ διδάκτωρ Ρόμπερττο ἐποίησεν το
λίαν ἐνδιαφέροντα διάλεξιν περὶ τοῦ αὐτοῦ
θίματος ἐνοπίων πολυπληθοῦς ἀρσκα-
τηρίῳ εἰπὼν, ὅτι ἡ νεοελληνικὴ δέου
εὐρύτερον νὰ διδάσκηται καὶ νὰ γνω-
σθῇ καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῷ
λόγῳ ὅτι εἶνε ὑψηλότερ τῆς ἀρχαίας,
πρὸς τὴν προσεγγίζει κατὰ μείζονα λό-
γον παρ' ὅσον τοῦτο συμβαίνει εἰς ἄλ-
λας γλώσσας ἀξιοῦσας συγγένειαν
πρὸς ἀρχαίας.

ΕΠΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΝΑΣΣῳ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΥ
4 Μαρτίου 1894 περὶ ταύτης.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου.)
Ἐπιδείνοντες μετὰ μετρηθῆσαν τοῦ σιδηρο-
δρομοῦ, ἵνα μετὰ τρεῖς ὥρας ἀνέλθῃτε εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, βλέπετε ἀριστερῶν τὴν ἀμάξου-
σαν ἀποικίαν τῶν Γερμανῶν, ἀσχολουμένων
εἰς διαφόρους βιοποριστικὰς ἐργασίας, τὴν γε-
ωργίαν καὶ ἀμπελοργίαν, εἰς ὧραις δὲ μικρὰς
ὑπὸ κήπων καλλουμένας οἰκίας διοικωμένων,
ὅλως ἀμερίανων περὶ τῆς τρεχούσης πολιτικῆς
καὶ καθ' ὅλα τὸν γυνάξιν καὶ τέκνας εἰς τὴν
πρόδον τῆς μικρῆς αὐτῆς ἀποικίας ἔρωσιωμέ-
νων. Δεξιῶθεν, ὀλίγον μακρὰν, βλέπετε τὴν ὑ-
πὸ τῶν Ρωσῶν, ἰδίως ἀναλωμάτων, ἀνεγερ-
μένην πάλιν διὰ τοὺς θωκομένους συμπαλί-
τους τῶν Ἰουδαίων, κρήνην διήγα τῆς ὀμολο-
γούμενης γεννησιθωρίας τῆς πλείους τῶν νε-

ωτέρων τούτων Μουσουλμάνων καὶ Ἰουδαίων. Οὐ-
τως ἐν μέσῳ κήπων, σιδηροδρομικῶς ταξιδευ-
όντες, ἔχτε χεῖρην μετὰ τινος λιποῦ τὴν Ἱε-
ρὴν, ἵνα μετὰ τριῶν πορευθῆτε εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, βεβαίως μὴ λυποῦμενοι ἐὰν, διὰ τὸ ἐπι-
λογὸν τῆς διαμονῆς, δὲν ἤδυνήθητε νὰ ἐπισκευθῆ-
τε τὴν κρήνην, παρ' ἣ ἡ οἰκία τῆς χήρας Ταβι-
θά, εἴτε Δορκάδος, μετὰ τῶν πρώτων μαθητρι-
ῶν, εἰς μνήμην τῆς ὁποίας καὶ διὰ τὸ ἐπ'
αὐτῆς θαῦμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἠγέρθη
καὶ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ προσφιλοῦς τῇ Ἀθη-
ναϊκῇ κοινωνίᾳ ἀρχιμανθροῦ τοῦ Ῥώσου κυρ οὐ
Ἄντωνίου, πανομοιότυπος τῷ ἰσταθῶ ἀγίῳ
Νικολάμῳ.

Πρῶτον σταθμὸν ἀνερχόμενοι μετὰ ἡμῖς εἶταν
ὄρων ἀπαντῆτε ἀριστερῶν τὴν Λύδδαν, πενι-
χρὰν τὴν σήμερον κομῶμεν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν
Τρέπιζαν τοῦ περικαλλεστάτου αὐτῆς ναοῦ
διακατέχουσαν τὸν τάρον τοῦ ἐπὶ τοῦ Δισκαλι-
τιανοῦ ἐν Νικομηδίᾳ μαρτυροῦσαντος μεγάλου
μάρτυρος ἀγίου Γεωργίου. Ὁ καὶ μακρόθεν
φαινόμενος ἀνατολικῶς κολλοσιῶς μύξιν τοῦ ὑ-
πὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἢ τοῦ Ἰουστι-
νιανοῦ κτισθέντος τούτου ναοῦ, οἱ κορινθιακοῦ

ρυσμοῦ στέλοι καὶ κανονικαὶ ἀφίξεις του, ἐπι-
μαρτυροῦσι τὴν πάλιν εὐδαμονίαν τῆς Λύδ-
δας, μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν πρώτων τοῦ Χριστοῦ
αἰῶνων περιωνύμων Ἐπισκοπῆς, ἐν ἣ ὁ ἀπό-
στολος Πέτρος ἰσχυρῶς τὸν παραλοτικὸν Αἰ-
νίαν, ἐν ἣ συνέδοξ ἐναντίον τῶν αἰρέσεων τοῦ
Πέλαγου κατὰ τὸ 415ον ἔτος συνειρητήθη καὶ
ἐν ἣ Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος τσοσῶτον ἡρωί-
κον διεδραματίσατο πρόσωπον.

Δεύτερον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀπαντῆτε
δεξιῶθεν τὴν Ρέμλαν, ἀραβιστὶ σημαίνουσαν
ἄμμον, ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοιλάδος τοῦ Σάρωνος
εὐετικωμένην, τὴν γονιωτάτην τῶν ἐν Παλαι-
στίνῃ κοιλάδων. Ὀλίγον τι ἀπέχει τοῦ στα-
θμοῦ ἡ πόλις, ὡς καὶ ἡ Λύδδα, πλὴν μακρόθεν
βλέπει ὁ ὀδοιπόρος τὸν πύργον αὐτῆς ἐτῶν πε-
περάκοντα μαρτύρων καλούμενον. Εἰς τὸν τε-
τραγώνον τούτου πύργου, ἀριστέλου ἀρχιτε-
κτονικῆς ἐσοχῆς, ἀναβαίνει τιε δὲ 113 βαθμί-
δων καὶ διὰ 30 ἐπίσης βαθμίδων κατέρχεται
εἰς τὰ ὑπόγειά του. Λίγους τινος, ὅτι εὐτοὶ ἦν
κωδωνοστάσιον, εἴτε μοναστηρίου τινος τῶν
Ναϊτῶν, ἢ παλαιῆς ἐκκληρίας τῶν ἀγίων Τετ-
σαράκοντα Μαρτύρων, ἐν τοῖς ὑπογείοις δὲ τοῦ-

του, ὡς ἐν κατακόμβαις, ἐπέστησαν οἱ μάρτυρες
οὗτοι. Ἡ Ρέμλα, κατὰ τὴν νῦν Γραφίην, εἶνε
ἡ Ἀρμαθεία, πατρίς Νικολάμου καὶ Ἰωσήφ,
τῶν ἐπιφανέστατων τῶν Κορίνθ.

Τρεῖς πέταρα τῆς ὄρας μετὰ τὴν Ρέμλαν
ὀφθαίνουσι εἰς ἀξί: Ἀμαπὴν καὶ μετ' ὀλίγον εἰς
εργασίαι εἰς τὴν γραμμικατῆν βουνοσειρῶν
τῶν ἀδικόπως προκυμαίων βουνῶν καὶ λό-
φων τῆς Ἱερουσαλῆμ, διακρούσαν ὑπὲρ τὴν ὄ-
ραν ἐν ταρυχάτῃ σιδηροδρομικῇ ἀμαξοστοιχίᾳ,
ἀπαντῶντες τελευταῖον σταθμὸν τὸ χωρίον Βι-
τίρι, καταρτύτους ἔχον τοὺς λόφους, ἀκολούθως
δὲ βαινόμενοι πρὸς τὴν ἱστορικωτάτην καὶ πολυ-
παισιώτην τῶν πόλεων, τὴν Ἱερουσαλὴμ, τί-
ταρον τῆς ὄρας ἀπέβυσαν, τὴν Μίλθων καὶ
Καταμῶνας, ἐκείνην διαμνην τοῦ ὀρθοδόξου
Πατριάρχου, ἀρίωντες ἀριστερῶν, τὸ Μονα-
στήριον δὲ τοῦ Προσῆτου Ἐλίου καὶ τὴν πρὸς
τὴν Βηθλέεμ ἄγρυσαν δεξιῶθεν.

Ἰδοὺ τέλος ἡ ἐπιλήθεις μου εἰσὶν ἐπισημο-
τοποιημένη καὶ εὐτυχῆς ἐν δὲν ἐλάλησα εἰς
ὅτι μὴ ἀκούστων. Ἰδοὺ τέλος εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, τὴν ἱερὴν τῆς Εἰρήνης πόλιν ἐκ Σαλῶν, ὡς
ταύτην ἐν τῇ Γενίσει ἀποκαλεῖ ἡ Γραφί,

